

Nejvyšší správní soud,
Moravské náměstí 6,
657 40 Brno

-----
datovou zprávou

V Praze dne 31. 5. 2021

Žalobce:

Ing. Vojtěch Razima, narozen dne 6. 12. 1968
bytem Pražská 1148/59, Praha 10

zastoupen advokátem Pavlem Uhlem
sídlem Kořenského 15, Praha 5

Žalovaný:

Ministerstvo vnitra
se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

kasační stížnost podává

Osoba zúčastněná na řízení:

Správa Pražského hradu
příspěvková organizace Kanceláře prezidenta republiky
IČ 49366076
se sídlem Hrad I. nádvoří č.p. 1, Hradčany, 119 08 Praha

zastoupena prof. JUDr. Janem Křížem, CSc., advokátem
se sídlem Rybná 9, 110 00 Praha 1

Uplatnění práva osoby zúčastněné na řízení

a

Kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 4. 2021, č. j. 5 A 44/2021- 48 (blanketní)

přílohy: plná moc právního zástupce stěžovatele

I.

Žalovanému Ministerstvu vnitra byl dne 17.5.2021 doručen rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16. 4. 2021, č. j. 5 A 44/2021- 48 (dále jen „napadený rozsudek“), kterým bylo zrušeno Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 4. 2021, č. j. MV- 57001-2/OBP-2021 (dále jen „správní rozhodnutí žalovaného“), věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení a žalobci byla přiznána náhrada nákladů řízení.

II.

Správa Pražského hradu (dále jen „stěžovatel“) tímto podává proti napadenému rozsudku v souladu s § 102 a § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), jako osoba, která tímto zároveň uplatňuje práva osoby zúčastněné na řízení po vydání napadeného rozhodnutí, kasační stížnost ve lhůtě dle § 106 odst. 2, tedy ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku žalovanému.

III.

Stěžovatel je dle svého přesvědčení osobou zúčastněnou na řízení ve smyslu § 34 odst. 1 s.ř.s. Stěžovatel je správcem pozemku parc. č. 81 v k. ú. Hradčany (náměstí U Svatého Jiří na Pražském hradě) (dále jen „předmětný pozemek“), jehož vlastníkem je Česká republika. Stěžovatel tak představuje osobu, jejíž písemný souhlas je svolavatel shromáždění konaného na předmětném pozemku povinen dle § 5 odst. 4 zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, předložit společně s oznámením shromáždění, není-li předmětný pozemek veřejným prostranstvím. Stěžovatel tak byl a je dotčen na svých právech a povinnostech jak vydáním správního rozhodnutí, které bylo napadeno žalobou, tak zrušením tohoto správního rozhodnutí Městským soudem v Praze. Rozhodnutí o otázce, zda předmětný pozemek je či není veřejným prostranstvím ve smyslu § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích („Ozř“), je do budoucna určující pro právní postavení stěžovatele, jelikož určí, zda stěžovatel může prostřednictvím zmíněného souhlasu rozhodovat o tom, zda se mohou na předmětném pozemku a vůbec v celém areálu Pražského hradu konat konkrétní shromáždění.

Postup podle § 34 odst. 2 s.ř.s. však vůči stěžovateli nebyl naplněn. Stěžovatel nebyl ani označen žalobcem ani vyzooměn a vyzván soudem k uplatňování svých práv v předmětném řízení. Stěžovatel se tak nemohl v řízení před Městským soudem v Praze k věci vyjádřit či uplatnit jiná svá procesní práva ve smyslu § 34 odst. 3 s.ř.s. Stěžovatel proto tímto oznamuje, že bude v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat a podává tuto kasační stížnost.

IV.

Stěžovatel nyní podává stížnost jako blanketní a podrobnější odůvodnění této blanketní kasační stížnosti doplní stěžovatel nejpozději ve lhůtě jednoho měsíce. Stěžovatel nyní jen krátce shrnuje, že kasační stížnost odůvodní především tím, že nebyl soudem přizván jako osoba účastněná na řízení ve smyslu ust. § 34 odst. 2 s.ř.s., přičemž řízení ve věci se týká jeho práv správce pozemku ve smyslu shora uvedeného, a dále z důvodu nesprávného právního posouzení věci. Stěžovatel je dále přesvědčen, že napadený rozsudek spočívá na nesprávném právním posouzení věci, jelikož soud dospěl k závěru, že předmětný pozemek je veřejným prostranstvím, a proto žalobce nebyl povinen předkládat Magistrátu hl. m. Prahy souhlas vlastníka, resp. stěžovatele, s konáním shromáždění. Stěžovatel se ztotožňuje s právním názorem žalovaného, vyjádřeným ve správním rozhodnutí napadeném žalobou a v řízení před

Městským soudem v Praze, tedy je přesvědčen, že předmětný pozemek není veřejným prostranstvím ve smyslu § 34 OZř. Pojem veřejného prostranství je zákonem i judikaturou konstantě definován na základě ust. § 34 zákona o obcích tak, že se jedná o prostory (mimo dalších podmínek) přístupné každému výslovně „bez omezení“. Městský soud v Praze však nesprávně ve věci rozhodl, že podmínka neomezeného přístupu nemusí být splněna. Tím Městský soud rozhodl nejen přímo v rozporu s dlouhodobým konstantním výkladem, ale současně je jeho odůvodnění nekonzistentní a nepředvídatelné.

V.

Stěžovatel tedy shrnuje, že s ohledem na to, že nebyl přizván do řízení jako osoba zúčastněná na řízení, ačkoli je přímo dotčen ve svých právech a povinnostech, přičemž není účastníkem řízení, a dále z důvodu, že napadený rozsudek je dle jeho přesvědčení nezákonný pro nesprávné posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení (§ 103 odst. 1 písm. a) s.ř.s.) – otázky veřejného prostranství, podává stěžovatel tuto kasační stížnost, kterou stěžovatel podrobněji odůvodní a doplní ve lhůtě jednoho měsíce a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud vydal dle § 110 odst. 1 s.ř.s. následující

rozsudek:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16. 4. 2021, č. j. 5 A 44/2021- 48, se ruší a věc se vrací Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Správa Pražského hradu